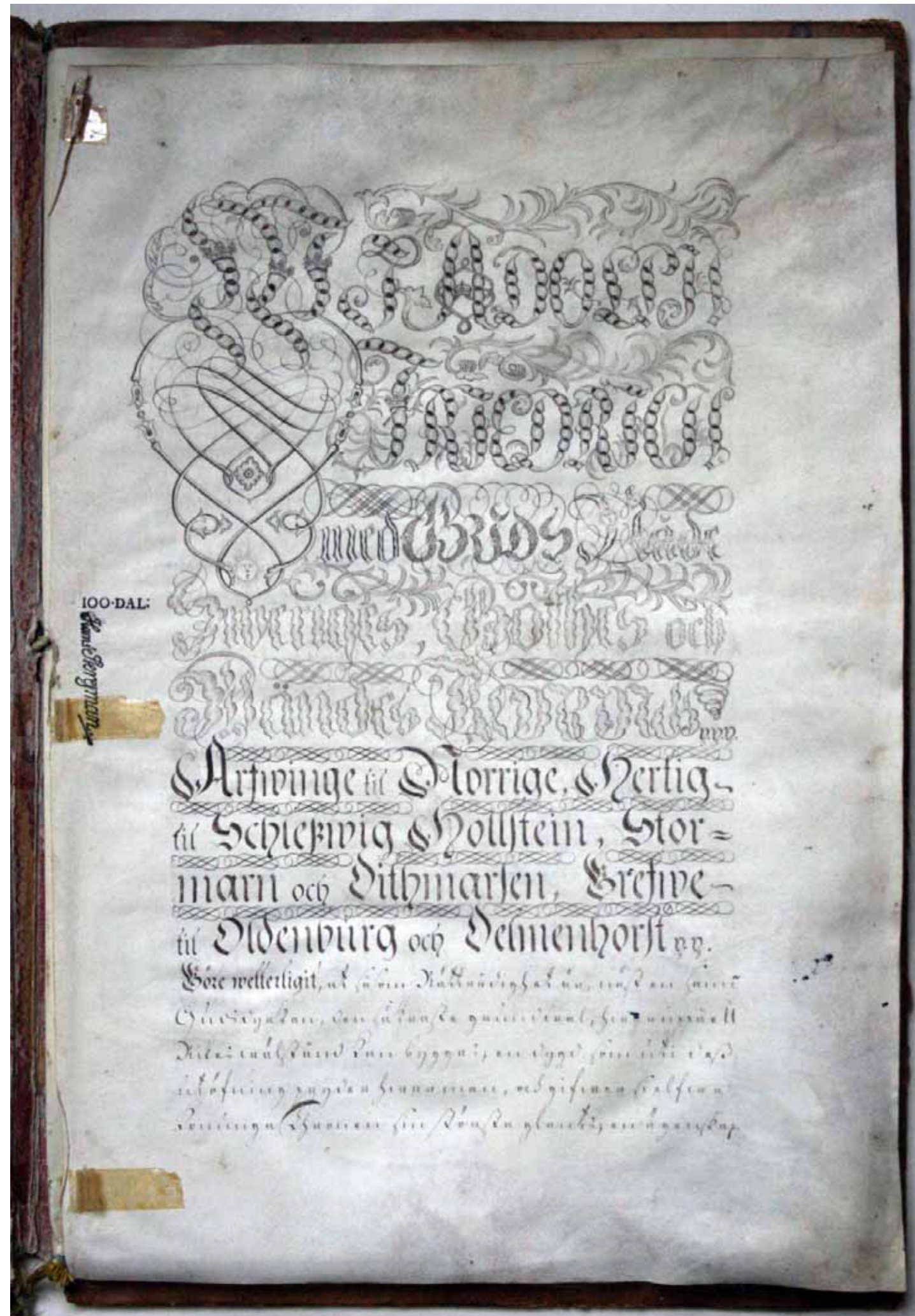
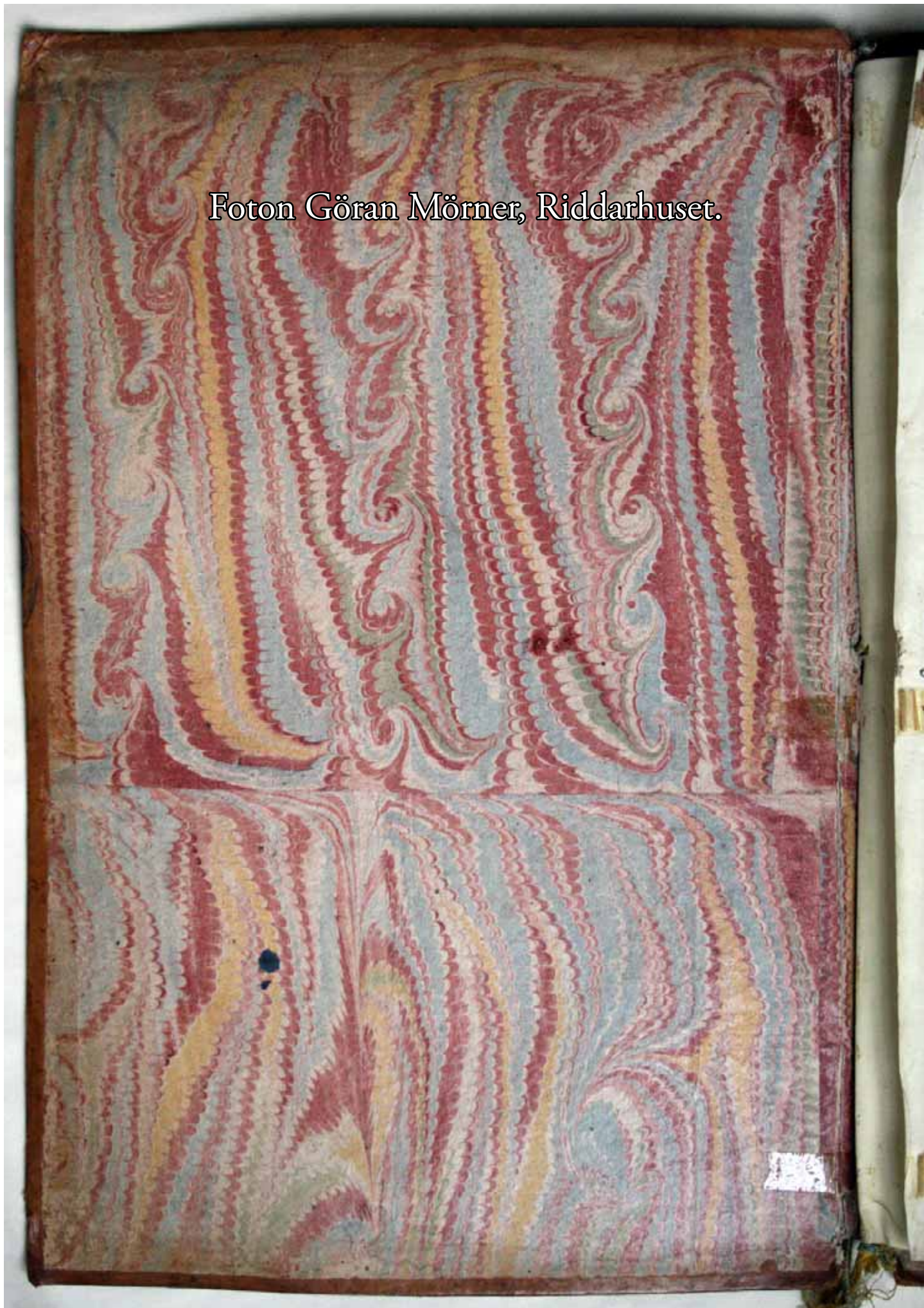

Foton Göran Mörner, Riddarhuset.

End quistat torsvis lagde äro imellan hvilka Gyllende Gä-
lar utät framstättat. Näm tåctet är Blätt, fodradt med Gyl-
wet, tåntadt och upbindit med Guld Stransar och Tåssade
Snören. Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.

Wapenlåtta jämsamt hörens och dera. till en äktel,
som i sinne utvån tvålige, längha och Wäl Rika, ut
hän upställda ut, sijn som i Ehrensträhle, samt ut
in sinne ut längha och Wäl Rika, ut längha och län-
gna i alla. Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.

Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.
Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.
Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.
Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.
Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.

Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.
Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.
Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.

Accept. P. Ehrensträhle

F. Ehrensträhle

Utvalde som detta Wapen mer, sijn ankt
långva hån för upställdt i sinna i.

Sköldebrev för revisionssekreteraren David Ehrenstråle, daterat Stockholms slott den 16 juni 1756.

Originalsköldebrevet förvaras på Riddarhuset.

Transkription av originalsköldebrevet utförd av Carl Michael Raab i juni 2009.

1 WI ADOLPH
 FRIEDRICI
 med GUDS Nåde
 Sweriges, Göthes och
 Wändes Konung etc. etc. etc.
 Arfwinge til Norrige, Hertig
 til Schleswig Hollstein, Stor-
 marn och Dithmarsen, Grefwe
 til Oldenburg och Delmenhorst etc. etc.
 Göre wetterligit, at såsom Rättrådighet är, näst en sann
 Gudsdyrkan, den säkraste grundwal, hwaruppå ett
 Rikes wälstånd kan byggas; en dygd, som uti dess
 utöfning pryder hwar man, och gifwer sielfwa
2 Konunga Thronen sin största glantz; en ägenskap
 som wärkar det allmännas bästa, och utan hwilken
 ej något samhälle kan äga bestånd; ett ädelt wä-
 sende, som sielfwa naturen tyckes hafwa hos
 hwar förnuftig siäl inplantat, och de af förstån-
 dets lius uplyste hedningar hållit heligt: men
 de rätta ägenskaper, som hon til fullkomligit ut-
 öfwande fordrar, icke äro en människia med-
 födde, utan måste med mycken möda, beswär och
 arbete förskaffas, at man å ena sidan af okun-
 nighet om grunden til Lag och Rätt ej må förvil-
 las ifrån den rätta tillämpningen, eller å den
 andra af oförstånd och wätt begrep hindras, och kun-
 na utleta Sanningen uti swåre och inveckla-
 de förekommande Saker, hwarefter hwars och ens
 syftemål böra riktas: Så är det fast billigt, at
 sådana män, som genom lärdom och grundelig
 insikt uti lagfarenheten fram för andra giort
 sig namnkunnige, warda med beröm ihogkom-
 ne, och efter förtienst med synnerlig heder an-

sedde: Ty ändock de sielfwe äga innom sig den bästa belöning uti trygt Samwete och förnöjsamhet med sin del, räknandes för sin plikt och skyldighet, at lika fult och utan annan afsikt, effter yttersta förmågo tiena det allmänna; är det likwäl en rättsinnig Öfwerhet högst angenämt, at wid alla tillfällen gifwa dem öfvertygande wedermälen af Nåd och ynnest, som kan lända dem til hugnad, och andra til upmuntran, at äfwen träda i deras fotspår. Vår närmaste Företrädare i Regeringen Glorwördig i åminnelse Konung Fredric den Förste har i sådant afseende, förklarad att nådigt wälbehag öfwer de långliga, trogna och nyttiga tjenster, hwar med Vår Tro Man och Justitiæ Revisions Secreterare Oss älskelig David Nehrman sin Öfwerhet och Fädernesland städse tilhanda gått, då Hans Maj:et redan år 1734 icke allenast försäkrat honom såsom då warande Ordin: Professor i Juridiska Faculteten wid Kongl: Academien i Lund om nådig ihogkommelse med Adelskap, utan ock sedermera uppå 2ne Academiens Cancellairers särkilte underdåniga erindran der om, Åren 1742 och 1746 fullbordat Dess nådiga löfte, och genom öppen Resolution skänkt honom Adelig Sköld och wärdighet, til följe hwar af han ock wid nu påstående Riksdag blifwit på Riddarhuset introducerad och ibland Swea Rikes Ridderskap och Adel immatriculerad. Ifrån sin första ungdom har han i synnerhet winlagt sig om Lagfarenheten och de flere derwid nödige wettenskaper, dem han, understödd af en naturlig qwickhet och snält begrep, inhämtat wid in- så wäl som utrikes Academier under de lärdaste män trogna handledande, hwarefter han under Götha Rikes Hofrätts inseende hafft tilfälle at öfwa sig uti praxi. forensi, in til dess han år 1720, erhöit en hederlig kallelse, at wara Juris Professor Extraordinarius wid Kongl: Academien i Lund, hwar på han ock d: 3 Martii samma år erhöit Kongl: Fullmagt, samt året derefter d: 4 Octob: at wara ordinarius Wid denna Syssla har han hafft all möda ospard, at på det tydeligaste sätt wägleda ungdomen til en grundelig kundskap uti Lagfarenheten och Rikets författningar, samt den i lagen grundade hwar mans

så väl skyldighet, som rättighet. Det goda ryktet som sig utspridt om hans oförtrutenhet och redighet uti underwisingns-wärket har tilskyndat honom ett allmänt förtroende, så uti icke allenast inhemske, utan och utländske Studerande sig wid bemälte Academie infunnit, at af hans lärda föreläsningar profitera: hwilket wäl ökat hans arbete, så at han föga haft någon stund om dagen ledig, som han icke til sine åhörares tjenst upoffrat, men och tillika länder honom icke mindre til heder, än egen hugnad; i synnerhet som han ibland dem nu finner många, som med heder bekläda höga och wigtiga ämbeten i Riket. Under ferierne, som wid Academierna består, har han icke fåfängt användt sin tid, utan til at bekomma nödig underrättelse utur äldre handlingar om det som han annorstädes ej kunnat sig förskaffa, har han begärt och erhållit fritt tilträde uti Riksens Archivo, och der 2ne Somrar, nämligen Åren 1730 och 1734 utsökt och excerperat det nyttigaste och bästa, som til dess ändamål hörde, och han, som en lärd man, wäl wiste utwälja. I samma ärende har han ock några år förut nämligen år 1726 gjort en resa til Köpenhamn, och det icke utan nytta, fastän alltid med dess egen dryga kostnad. De lärda arbeten och Juridiska wärk, som han genom trycket tid effter annan låtit utgå, äro icke allenast här hemma i Riket mycket begärlige och prisade, utan ock i utrikes orter af den lärda werlden högt skattade, ändock han endast til ungdomens wägledning och nytta tänkt dem sammanskrifwa, och såsom ett utdrag af hans hållne föreläsningar, i synnerhet til påminnelse för dem, som hans Collegier biwistat och nyttjat. Utom andra honom anförtrodde angelägne wärf, har han uti 2ne wigtiga Commissioner åren 1734, och 1743, genom Kongl: Constitutorial warit en wärdig ledamot. Af Wår och Riksens Götha Hofrätt, som bepröfwat hans skickelighet under det han Lagmans-Ting i Skåne med beröm förrättat, har han, på dess underdåniga

förslag til samma ämbete blifwit ihogkommen och upförd. Så har ock Wårt och Riksens Cancellie Collegium, i anseende till hans goda tjänster, redan år 1737, första gången funnit honom värdig til ett rum på dess underdåniga förslag til en då ledig Justitiae Revisions Secretære beställning, och jämwäl sedan 2ne gånger, då samma ämbete blifwit vacant, så mycket mindre kunnat gå honom förbi, som hans meriter alt mer och mer ökats tillika med ett allmänt förwärfwat godt omdöme. Men som hans tjenst wid Academien bliwit ansedd omistelig och mera ländande til Publici nytta, har han den wid blifwit qwarhållen, och i stället för ett åstundadt nådigt afsed, år 1749, undfått fullmagt på Justitiae Revisions Secretære namn och heder. Icke dess mindre har han alt sedan, trött af ett så mödosamt arbete, som en så trågen läro-syssla, när den med ömhet och flit handteras, medföljer, yrkat på, at blifwa derifrån licentierad; och hafwe Wi således icke kunnat undfalla honom hans trägna begäran, utan år 1753 lämnat honom ett nådigt afsked, samt til ett teckn af Wår för honom hysande nåd, tillagt honom dess fulla förr innehafde lön i dess öfriga lifstid. Och ehuruwäl han således utwalt en stillare lefnad, är dock hos honom en berömmelig föresats, at lika fullt tjena det allmänna, hwaraf han ett säkert prof gifwit genom ett nyligen af trycket utkommit wärk, Jurisprudentia Criminalis kalladt, och äro än flere arbeten af dess lärda hand at förwänta, sedan han nu med mera beqwämlighet det kan åstadkomma, och han sin tid på annat, än det som nyttigt är ej kan använda. Sådane äro de sällsynte ägenskaper, som icke mindre Riket, än denna hedersmannen sielf hedra, och de trogne tjänster han under en trålsam Syssla i 33 års tid wid Accademien å daga lagt. Wi hafwe altså desto mindre betänkande, at confirmera och stadfästa det Adelskap, hwar med Högstsäl: Hans Majj:t Konung Fredric I honom d: 5 Novemb: 1746, behagat ihogkomma,

ändock sielfwa Diploma ut i Högstbnte Konungs lifstid ej kommit at utfärdas, som Wi finne honom wara til den nåden wälförtjent. Wi wele förden skull här med och i krafft af detta Wårt Öppna Bref, nådeligen hafwa confirmerat och stadfästat högst bemälte Resolution, och förklare honom, Justitiae Revisions Secreteraren David Nehrman, och dess rätta Bröstarfwingar, arfwinge efter arfwinge för rätta Svenska Adelsmän, med följande Wapen och Sköldemärke, nämligen: En Sköld af Silfwer, hwar ut-

7

avbildning av det heraldiska vapnet

innan en Röd Wågskål i jämn balance stäld är, med en Grön Palm-qwist, samt ett Blått Swärd Bande och gen bande-wis i kors belagt: Åfwanföre är en Blå Chef eller gen Stam hwarutinnan ett Öga af Guld med kringpridda Strålar synes. Åfwan på Skölden står en öppen Torner-hiell, med en af Blått- och Guld wriden Hiell-krants sirad, hwaruppå 2ne Gröna Lind-qwistar korswis lagde äro, imellan hwilka Gyllede Skålar inåt framskiuta. Hiell-täcket är Blått, fodrat med Silfwer, kantadt och upbundit med Guld-Krantsar och Tåfsade Snören; Aldeles som detta Wapen med sine rätte färger här hos afmåladt finnes.

8

Wi efterlåte jämwäl honom och dem, til en åtskilnad ifrån andre Adelige Släkter uti Wårt Rike, at hädanefter kalla och skrifwa sig Ehrensträhle, samt detta namn och företeknade Sköldemärke, at bruka och föra i alla Ridderliga saker och handlingar, Insegel och afmålningar, til sin och deras heder, skälige wilja och behag, lika med andre Adelsmän uti Wårt Rike, och dertil med njuta och nyttja alla de förmåner fri- och rättigheter, som Ridderskapet och Adelen i gemen äro gifne, eller hädanefter gifwas och förunnas kunna. Wi begärde fördenskull här med af alla Potentater, Keijsare, Konungar och Furstar, Herrar, fria Republicuer, samt alla andra efter hwars och ens höghet och wärde, flit- wän- och gunsteligen, så ock biude och befalle alla i gemen, och hwar och en i synnerhet, som Oss med hörsamhet och lydno förbundne äro, och för Wår skuld wela och skola göra och låta, at de ärkänna bemälte David

Ehrenstråhle, dess Ägta lifs- och Bröstarfwingar
för rätta Swenska Adelsmän, bewisandes ho-
nom och dem den ära och förmån som det Stån-
det tilbör, icke görande dem der emot hinder
mehn, eller förfång i någon måtto nu, eller i
tilkommande tider. Til yttermera wisso
hafwe Wi detta med egen hand underskrifwit,
och med Wårt Stora Kongl: Sigills wetterliga här
under hängande bekräfta låtit. Gifwit på
Wårt Kongl: Slott i Stockholm den Sextonde dagen i
Junii Månad, År efter Christi Börd Ett Tusende Siu hun-
drade och på det Femtijonde Siette.

Adolph Fredrich

/Carl Arnell

Skölde-Bref för Justitiae Revis: Scereteraren David Ehrenstråhle